

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519010302
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7519010302.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Miroslava Baňackého, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2022, v trestnej veci proti obžalovanej W. J. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 27. 4. 2022 sp. zn. 3T/64/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo dňa 27. apríla 2022 sp. zn. 3T/64/2019 uznal obžalovanú W. J. vinnou pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tak, že

dobe od júna 2018 do 30.09.2018 v katastri obce Sokofany, okres Košice - okolie v zariadení núdzového bývania Zem detí, I. č. XX a následne od 01.10.2018 do 03.01.2019 na adrese I. č. XXX bezdôvodne odopierala stravu a nevyhnutnú osobnú a zdravotnú starostlivosť maloletému L. K., nar. 16.06.2017, čím mu takto spôsobila ťažkú proteínovo - energetickú podvýživu (hypoalbuminémia, anémia, dehydratácia) a rozvrat vnútorného prostredia so zaostávaním psychomotorického vývoja a rastu.

Súd jej za to uložil podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, § 51 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, počas ktorej súd uložil probačný dohľad nad správaním sa obžalovanej.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h/ Trestného zákona bola uložená obžalovanej povinnosť počas skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por. súd oslobodil obžalovanú W. J. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice - okolie sp. zn. 2Pv/579/18/8806 zo dňa 29.05.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

v dobe od 05.06.2018 do 30.09.2018 v zariadení núdzového bývania U. detí v obci I. č. XX, okr. Košice - okolie zlým a hrubým zaobchádzaním so svojimi deťmi mal. M.G., nar. XX.XX.XXXX a mal. L.K., nar. XX.XX.XXXX a to opakovaným a častým bitím fackami po tvári, údermi po tele a kopaním, čím takto spôsobila mal. M.G. mnohopočetné hematómy na tvári do veľkosti 2x1 cm, vpravo na líci pruhovitý hematóm veľkosti do 3 cm a hematómy na chrbte do veľkosti 2x1 cm, častým nechávaním detí osamote bez dozoru hlavne vo večerných hodinách, čím týmto konaním spôsobila fyzické a psychické utrpenie mal. M.G., nar. XX.XX.XXXX a mal. L. K., nar. XX.XX.XXXX,

nakoľko skutok, ktorý sa stal nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 27. 4. 2022. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím súdu vo výroku, v ktorom bola obžalovaná čiastočne oslobodená spod obžaloby prokurátora sa nestotožnil. Podrobne poukázal na výpovede N. K., svedkyne D. K. a je toho názoru, že pri hodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. súd tieto vyhodnotil neprimerane v prospech obžalovanej. Vo vzťahu k výpovedi svedkyne N. K. poukázal na tú skutočnosť, že svedkyňa na hlavnom pojednávaní síce čiastočne zmenila svoju výpoveď oproti výpovedi v prípravnom konaní, čo odôvodnila tým, že svedkyňa D. K. ju mala k takejto výpovedi nútiť. Táto skutočnosť však nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Takýto postup D. K. by bol nedôvodný a nelogický, a preto s ohľadom na vykonané ďalšie dokazovania tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní ostala v úrovni ničím nepodloženého, zrejme účelového tvrdenia svedkyne. Svedkyňa W. Q. v rámci svojej výpovede uviedla, že často videla aj počula, že na svoje deti kričí a bije ich, večer chodila vonku a deti nechávala v izbe samé, kde sa zobudili a plakali. Videla W., ako svoje deti fackuje po tvári, aj po hlave, tiež ich bila rukou po tele, ťahala ich do izby, vrieskala po nich po cigánsky. Deti často plakali. Z vypracovaného znaleckého posudku K.. I. vyplýva, že na základe zaznamenaných zranení poškodenej v oblasti tváre, chrbta a ľavého ramena možno predpokladať, že zranenia zodpovedajú pôsobeniu mechanického násillia tupého charakteru až stredne veľkej intenzity, čomu môže odpovedať aktívny opakovaný útok inej osoby, najskôr bitím rukou - fackami v oblasti tváre a údermi v oblasti chrbta. Znalec s vysokou pravdepodobnosťou potvrdil vznik zranení poškodenej zavinením inej osoby, teda bitím matkou, ako to vyplýva zo záznamového hárku a výpovedí svedkov K.. D. K. a N. K.. Znalec pritom vylúčil možnosť vzniku zranení iným náhodným spôsobom, napr. pri pádoch alebo neúmyselne napr. maloletými súrodencami.

Z uvedeného dôvodu, ako aj s ohľadom na vek maloletých detí J., ktoré v čase spáchanie skutku boli vo veku necelých 2 a 3 rokov, nesúhlasí s načrtnutým názorom súdu, že modriny, resp. zranenia si mohli spôsobiť aj deti navzájom, bez zavinenia matky. Spoločným menovateľom výpovedí jednotlivých svedkýň bolo konanie obžalovanej, ktorá svoje deti nechávala často samé, vrátane večera a noci, k tým sa správala násilne a neadekvátne k ich veku. Z izby obžalovanej, ktorú obývala s maloletými bolo často počuť krik a plač, ktorý predchádzali zvuky charakteristické pri údere. Poukazujúc na uvedené a na vykonané dôkazy je toho názoru, že výsledky prípravného konania a hlavného pojednávania umožnili súdu prijať záver, že obžalovaná sa dopustila žalovaných skutkov a tie sú zároveň trestnými činmi. Skutki, pre ktoré bola na obžalovanú podaná obžaloba, naplňa skutkovú podstatu žalovaného trestného činu tak po formálnej, ako aj materiálnej stránke a preto mal okresný súd obžalovanú uznať vinnou a uložiť jej primeraný a zákonný trest.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej súd rozhodol o oslobodení obžalovanej spod obžaloby prokurátora, ako aj výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený a vrátil mu vec, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovanej.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti ani o závere okresného súdu vo vzťahu k oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Z odvolania podaného prokurátorom je zrejmé, že rozsudok je napadnutý v jeho oslobodzujúcej časti.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd sa dôsledne vysporiadal s vykonaným dokazovaním v predmetnej trestnej veci, vrátane podrobnej a kvalifikovanej analýzy pojmových znakov zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák.

Po podrobnom preskúmaní vykonaného dokazovania niet ani podľa názoru krajského súdu žiadnych pochybností o tom, že obžalovaná pristupovala k starostlivosti o svoje deti nezodpovedne, deti nechávala bez dozoru, nedávala na ne pozor a neprejavovala im dostatočnú materinskú lásku, nemožno zároveň vylúčiť, že maloletých niekedy aj udrela. Zároveň však ani podľa názoru krajského súdu na podklade vykonaných dôkazov, ktoré okresný súd dôsledne vyhodnotil, nemožno jednoznačne ustáliť také konanie obžalovanej a jeho časový sled, ktoré by mohli jej maloleté deti Q. J. a K. Z. pociťovať ako ťažké príkorie, resp. ktoré by mohli viesť k presvedčivému záveru, že konanie obžalovanej vo vzťahu k maloletým deťom Q. a K. napĺňa zákonné znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. Ani podľa názoru krajského súdu nebolo preukázané, že konanie obžalovanej spôsobovalo maloletým Q. a K. fyzické alebo psychické utrpenie, s takými fyzickými alebo duševnými bolesťami, ktoré by ovplyvňovali obvyklý spôsob života a netrvali celkom krátky, či prechodný čas.

V tejto súvislosti považuje aj krajský súd za potrebné uviesť, že počas obdobia vymedzeného v skutku 2/ rozsudku, t.j. od 5. 6. 2018 do 30. 9. 2018 boli deti pravidelne a pomerne často monitorované lekárkami - pediatričkami.

Zo správy K.. C. N. - pediatričky zo dňa 23. 11. 2018 vyplýva, že obžalovaná navštevovala jej ambulanciu s deťmi, naposledy dňa 2. 10. 2018, pričom z pozície pediatra na deťoch nezaznamenala známky týrania, nespozorovala ani neobvyklé zranenia na deťoch. Dňa 20. 8. 2018 je zaznamenaná u maloletej K. modrina na ľavom lci, dňa 21. 6. 2018 dve drobné vstrebávajúce sa modriny u maloletého Q. s tým, že lekárka podotkla, že niet dieťaťa v ich veku, ktoré by nemalo nejakú modrinu.

Výpovednú hodnotu z hľadiska posúdenia konania obžalovanej má aj záznamový hárok vyhotovený K.. D. K. o obžalovanej. Podľa zápisu zo dňa 12. 6. 2018 boli deti plačlivé, obžalovaná zvažovala deti umiestniť do detského domova, boli čisté a najedené. Dňa 19. 6. 2018 deti kontrolovala pediatrička K.. F. pre podozrenie, že obžalovaná deti bije. Dňa 21. 6. 2018 bola u obvodnej lekárky, ktorá vonkajšie prejavy týrania nezistila. Dňa 12. 7. 2018 boli u maloletého Q. spozorované modriny na nohách, uvedeného dňa deti boli vyšetrené pediatričkou K.. F., K. bola v poriadku, u maloletého Q. modriny nemuseli byť spôsobené fyzickým násilím. Dňa 21. 8. 2018 na K. spadol televízor, dieťa bolo skontrolované, nemalo zranenia.

Zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 27. 11. 2018, podľa ktorej úrad prešetroval pomery u obžalovanej dňa 8. 10. 2018 je zrejmé, že obžalovaná sa zdržiavala v obci Sokoľany aj so svojimi tromi deťmi, ktoré boli prítomné a na deťoch neboli zistené žiadne neprimerané stopy po bitke, ani po násilnom konaní. Ide síce o správu po vymedzenom období skutku obžaloby, avšak len týždeň po jej odchode zo zariadenia Zem detí.

Nemožno teda ani podľa názoru krajského súdu neakceptovať argumentáciu okresného súdu v tom smere, že zranenia si deti spôsobovali aj samé a to aj za okolností, že obžalovaná na ne nedávala pozor a teda ani zranenia maloletej K. fotograficky zadokumentované dňa 9. 8. 2018 a posúdené znalcom K.. U. I. ako 3-4 dni staré, nemuseli nevyhnutne vzniknúť v dôsledku bitia obžalovanou. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne vysporiadal aj so skutočnosťami vyplývajúcimi z výpovede svedkyne W. Q. a svedkyne N. K., vrátane rozporov z tejto výpovede vyplývajúcich.

Preto zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti, s ktorými sa vysporiadal už okresný súd v napadnutom rozsudku sa krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, že skutok v bode 2/

rozsudku nenapĺňa pojmové znaky zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., čomu zodpovedá správna aplikácia ustanovenia § 285 písm. b/ Tr. por. a teda oslobodenie obžalovanej spod tohto skutku obžaloby, nakoľko tento skutok nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.